

XIV TAVALINE PÜHAPÄEV C AASTAL

(Esimene lugemine Js 66:10.12a-14c)

Lugemine prohvet Jesaja raamatust:

Rõõmustage ühes Jeruusalemmaga ja hõisake kõik, kes te armastate meie linna. Olge rõõmsad ühes temaga, teie, kes te tema pärast leinasite. Sest nii ütleb Issand: Vaata, ma juhin rahu tema juurde nagu jõe ja rahvaste rikkuse nagu tulvava oja. Et te saaksite ammutada lohutust ja juua rõõmuga tema rikkuse täiusest. Tema lapsi kantakse kätel ja kiigutatakse põlve peal. Ma lohutan teid otsekui ema ja teid lohutatakse Jeruusalemmas. Kui te seda näete, siis saab teie süda rõõmsaks ja teie ihu õitseb nagu värske rohi. Sest Issanda käsi on ühes tema sulastega.

See on Jumala Sõna.

(Vastulaul Ps 66:1-3a. 4-5. 6-7a 16.20 R:1)

R: Hõisake Jumala ees, kõik maad.

Hõisake Jumala ees, kõik maad,
mängige tema nime kirkusele,
ülitage teda austuse ja kiitusega.

Ütelge Jumalale: “Kui aukartustäratavad on sinu teod!”

R:

Kummardagu sind kogu maailm ja laulgu sulle kiitust,
laulgu kiitust sinu nimele.

Tulge ja vaadake Jumala tegusid,
aukartustäratav on tema töö inimlaste seas.

R:

Tema muutis mere kuivaks maaks,
ja me läheme jalgsi läbi vetevoogude.

Rõõmustagem tema üle,
tema valitseb igavesti oma vägevuses.

R:

Kõik, kes te kardate Issandat, tulge ja kuulake,
ma räägin teile, mida head on tema minule teinud.

Jumal olgu kiidetud, sest tema ei ole ära põlanud mu palvet
ega pööranud oma heldust minust kõrvale.

R:

(Teine lugemine Ga 6:14-18)

Lugemine püha apostel Pauluse kirjast galaatlastele:

Vennad, jäägu see minust kaugemale, et ma kiitleksin muust kui meie Issanda Jeesuse Kristuse ristist, mille läbi maailm on minule risti löödud – ja mina maailmale. Sest ümberlõikamine ei tähenda midagi, samuti ümberlõikamatus, vaid uus loodu – see on tähtis. Ning neile kõigile, kes selle põhimõtte järgi elavad, olgu rahu ja halastus – neile ja Jumala Iisraelile. Edaspidi ärge olge mulle vaevaks, sest ma kannan Jeesuse vermeid oma ihus. Vennad, meie Issanda Jeesuse Kristuse arm olgu teie vaimuga. Aamen.

See on Jumala Sõna.

(Salm enne evangeeliumi Jh 10:27)

Halleluuja. Minu lambad kuulevad mu häält,
mina tunnen neid ja nemad käivad minu järel. Halleluuja.

(Evangeelium Lk 10:1-12.17-20)

Lugemine püha Luuka evangeeliumist:

Sel ajal valis Issand veel seitsekümmend jüngrit ja läkitas nad kahekaupa enese ees igasse linna ja paika, kuhu ta ise tahtis minna. Ja ta ütles neile: “Lõikust on palju, aga vähe töötajaid. Paluge siis lõikuse Issandat, et ta saadaks töötajaid välja oma lõikusele. Minge! Vaata, ma läkitan teid nagu lambaid huntide sekka. Ärge kandke kukrut ega pauna ega kingi ning teel ärge peatuge kedagi tervitama.

Aga kui te tulete kuhugi majja, öelge kõigepealt: “Rahu olgu sellele kojale.” Kui seal on rahulaps, siis hingab teie rahu tema peal, kui aga ei ole, pöördub rahu teie peale tagasi. Kuid jääge samasse majja, sööge ja jooge mis teile pakutakse, sest töötaja on oma palka väärt. Ärge käige majast majja! Kui te lähete ja teid kuskil linnas vastu võetakse, siis sööge, mis neil on teile pakkuda. Tehke sealsed haiged terveks ja öelge neile: “Jumalariik on teie lähedal.”

Aga kui te lähete kuhugi linna ja teid seal vastu ei võeta, siis minge välja tänavale ja öelge: “Ka tolmu, mis teie linnast on hakanud meie jalgade külge, me raputame maha teile tunnistuseks.”

Ometi teadke, et jumalariik on teie lähedal. Ma ütlen teile: Soodomal ja Gomorral on sel päeval parem põli kui tollel linnal.”

Ja need seitssekümmend pöördusid rõõmuga tagasi ja ütlesid: “Issand, ka kurjad vaimud alistuvad meile sinu nime peale!” Aga tema ütles neile: “Ma nägin saatanat nagu välku taevast maha langevat. Vaata, ma olen teile andnud meelevalda kõndida madude ja skorpionide peal ja vaenlase kogu väe peal, ja miski ei tee teile iial kahju. Ometi ärge rõõmustage selle pärast, et vaimud teile alistuvad, vaid rõõmustage, et teie nimed on taevasse kirja pandud.”

See on Issanda Sõna.

Sissejuhatus

Armsad õed ja vennad, Jeesus on tunnistanud: “Ma nägin saatanat nagu välku taevast maha langevat.” See annab mõista, et kui Jeesus tõusis surnuist üles ja läks tagasi taevasse, siis saatan on ilmselt ikka veel siin all, maa peal, ja näib oma allalangemise välgulöögist üsna hästi toibunud olevat. Kusagil siin ta end nüüd peidab: vaatame siia paremale nurka... ei paista, ei siin vist teda praegu ei ole... ja vaatame vasakule ehk pahemale, siin peaks olema tõenäosus suurem... päris maise olendi kujul ta end hetkel ka siin ei näita. Aga vaadake igaks juhuks taskusse ka – ei, sellesse teise taskusse, kus on nutitelefon... sotsiaalsõrgud ja...

Mis teha, kusagilt nad ikka ju tulevad, need kiusatused ja kurjad mõtted, kõik ülepingutused ja minnalaskmised, head kavatsused, mis sillutavad põrguteed...

Me loeme patutunnistuse...

Jutlus

Armsad õed ja vennad, looduses valitseb tasakaal, mis on omamoodi julm, aga samas oma tõhususes üsna mõistuspärane. Üks ebamõistlik faktor siin siiski on, mis looduse tasakaalust välja viib: see on inimene... Inimene on mõistlik olend, kes oskab küsida oma päritolu ja looja järele ning kes vaevab oma pead küsimusega, miks ja missuguse ülesandega ta siia maailma saadeti, mida erilist peab ta siin ära tegema. Nii on ta algusest peale üritanud oma jumalate nimel maailma ümber teha.

Vaata, ma läkitan teid nagu lambaid huntide sekka, ütleb Jeesus. Kuidas seda mõista? Alustagem hundi perspektiivist: mis juhtub siis, kui hunt satub lambatarasse? Inimene ütleks kohe, et mõistlik oleks murda maha üks lammas, süüa sellest oma kõht täis ning hoida ülejäänud hilisemaks. Kuid tarasse sattunud hunt niimoodi ei käitu, vaid ta murrab maha kõik lambad. Miks? Aga sellepärast, et looduses ei ela saakloomad aedikusse kokkuaetuina, looduses peab hunt neid taga ajama, ja tema

instinkt ütleb talle, et kättesaadud loom tuleb tappa. Kui aga neid loomi on palju ja neil puudub võimalus ära joosta, siis kahjuks ei ole evolutsioon paigaldanud hundi ajju midagi relee sarnast, mis teda antud olukorras ratsionaalsusele ümber lülitaks. Kuid olukord, kus hunt saab murda maha kogu karja, on tekkinud puhtalt inimese tõttu.

Kuidas aga paistab see võrdpilt inimese käitumise seisukohast? Tema ujub tihti vastuvoolu, ja see, mis looduses kindlasti ei toimiks, võib inimeste maailmas olla vägagi tulemusrikas. Looduses poleks lambal eriti suurt edu loota, kui ta püüaks hunte misjoneerida. Selle asemel, et lambalt rohusöömist õppima hakata, murravad hundid ta kohe maha ja panevad nahka...

Isegi kui jätta kõrvale isiksusehäirega inimesed – kellest mõnedki on suuremad kiskjad kui neid võib vabast loodusest leida –, siis normaalsete inimeste maailmas on headusega kurjuse vastuminejal paremad väljavaated kui on lambal hundikarjas. Sest inimesed on mõistusega olendid – nii need, kes kuulutavad, kui need, kellele kuulutatakse. Kui sõnum on mõistlik, siis on kuulajal raske seda tähelepanuta jätta.

Armsad õed ja vennad, loodus toimib ka tänapäeval samamoodi nagu muistegi: maod ja skorpionid ei ole oma loomuselt kurjuse kehastused, vaid nende mürk on mõeldud jahipidamiseks ja enesekaitseks. Nii pole ka inimese ülesandeks neid maa pealt ära hävitada, vaid lihtsalt hoida maod ja skorpionid oma eluasemetest eemal, seda nii otseses kui ülekantud tähenduses. Kohati on see kahtlemata keeruline, kuid igal juhul ülesanne, mis on mõistusega olendi vääriline.

Jeesus on küll läinud ära taevasse, kuid ta on saatnud meile oma Püha Vaimu, kes peab võitlust saatana vastu, kes on samuti vaim. Inimene peab aga jääma mõistuse piiridesse ja mõtlema kaugemale ette, sest saatana on see, kellele meeldib pakkuda mugavaid ja kiireid mustvalgeid lahendusi, mis aga tekitavad pikemas perspektiivis suuremaid probleeme kui need, mida nad lahendavad. Aamen.